

безсилието да отмъсти Павлу.

Тъй отдалечени Павелъ и Царка единъ отъ другъ, всѣки се отдаде на себе си по-леко да пониса сждбата си. Мжката имъ се различаваше по това: Павелъ страдаше и по пжтя на страданието намѣри спасение на душата си. Царка се измжчваше и по диритѣ на незнайното и лучкането подири да заглушава гласа на грешна съвестъ.

Знахарката баба Иона стана нейния пжтеводителъ и, макаръ бавно, но сигурно, забвението на миналото потуляше ежедневно грознитѣ съсипни на престжплението. Миналото тъмнѣше, както стенитѣ на затвора се губѣха вечеръ въ нощния мракъ и макаръ бавно, но неотстжпно се възземаше сѣнката на новия мжжъ — Драганъ Гурлето.